

Ärliga, uti värtas mätto "ärliga".
Det är, ambitionen, som gör tjufven
i värtas mätto ärlig.

1006. Ambitionen, hvars Organ vi just
ponera, vara mjelsten, anses för min-
dre syndig, än tjufnads begäret; den
kallas för heder, hederstänslor, ära-
äregjerighet, aktning, moraliskt repu-
tation, anseende o.s.v. Men denna
ambitionen understrepper andra pas-
sioner, och äfven tjufnads begäret.
Såsom passio smärsket är: ja kändet
likväl Mättes: fråga, ruinösa den
ena Satan är hederslystne än den
andra i moraliskt afseende.

1007. Såsom... mot till människans
handlingar, kan den icke ena gilla
af det naturliga förnuftet. Silo-
ferna påstå tannmeligen Allmänt,
att ambitionen är ett dåligt mo-
tiv till människans handlingar. Lik-
väl är den ett motiv till de flesta
Stands personers handlingar. Den
är hos Stands personer starkare
än Egennytta. Huru många
är det icke, som ruinerar sig för
dena nedriga Passion.

1008. Man vill vara hedertlig, och
leva efter sitt Stånd: (d.v. utöfva sina
tjänstgöring). För att tillvinna sig sina
vänner aktning och förtroende, måtte
man "se sina vänner" och för detta
ändamål måtte man "läna", utan att
betala". Således är ambitionen en
färdan drift, som drifves menniskan
att blifva en spålmän, äfven om han
icke vore det. Ambitionen drifver
den Handlande att lefva högt.
Men så för också den fattiga betala
Magan. Han tar af den fattiga, och
köper på den rike. Han minnar
den fattiga in på bara benen, för
att sedan få seja och förtjensten
ilag med sina vänner.

1009. Ambitionen uppenbarar sig
hos djuren genom stängande, ge-
nom bitande, genom kappjagning
genom jingande i kapp, till o. hos
Nektergalen: hos menniskan uppenba-
rar den sig på många andra sätt.
Hos Allmoget uppenbarar den sig genom
brattande, kappjagning o.s.v. Hos de lärde
visas sig ambitionen såsom en täflare
i skolar. Hos quakarna visas sig am-
bitionen såsom en täflare i drabbat
och lyx. Ennons militärer är de enda